

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi četrtek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 9.

V Ptuj v nedeljo dne 21. oktobra 1900.

I. letnik.

Vinski kupci.

„Štajerc“ je že sedaj v prijetnem položaju, da
zamore naznaniti svojim naročnikom večje število
vinskih kupcev. Mi bomo torej te kupce sedaj
naznanili:

Albert Luttenberger in Kreuzberg kupi dobrega
mošta.

Hermann Hofer in Knittelfeld kupi 100 po-
lovnjakov letošnjega vina.

Joh. Brandl, Hotelier „zu den 3 Raben“, Graz,
Annenstrasse, kupi vino iz Turškega vrha, Peker,
Strmca, „Eisenthürer“ in sicer v večjih množinah.

Anton Stocker, Riegersburg in Steiermark kupi
40 polovnjakov mošta.

Gastwirt Scherr „zum Lamm“, Bruck a. d. Mur,
pride sam na spodnje Štajersko ter želi naslovov
(adresov).

Kaspar Baumeister, Gastwirt in Lieboch bei Graz
pride sam na spodnje Štajersko in želi naslovov.

G. Knottinger, Gastwirt und Bürgermeister in
Bruck a. d. Mur želi večjo partijo (množino) letošnjega
vina kupiti.

Nikolaus Wildmoser, Gastwirt in Liebenau bei
Graz kupi črešnovsko, poličko in ptujsko vino ter
želi izvedeti o legi, cukrovini (sladkosti) in ceni.

L. B. Alaman, Wien III., Beethovengasse 31,
kupi vino naravnost od pridelovalcev ter prosi, da se
mu cena naznani.

Leopold Seebacher, Gasthof in Trieben kupi en
vagonski tovor letošnjega vina.

Cajetan Ottowitz, Gastwirt in Klagenfurt, Adler-
gasse 16, želi kupiti dobro kapljico naravnost od pri-
delovalcev.

Johann Leitgeb, Gastwirt in Neustift bei Graz
kupi letošnjo vino.

Anton Wagner, Gastwirt u. Fleischhauer in Weiz
kupi letošnjo vino.

W. König, Graz, Jacominigasse 56, je namenjen
kupiti letošnjo vino.

Mihec pred sovražnikom.

Po P. K. Rosegger-ju. (Ponatis prepovedan.)

(Konec.)

Zdaj stal je pader s svojo učenostjo tu. In sme-
jati se je mogel tudi. Veliko flašo smolnega olja je
dal Mihecu seboj, katerega naj pridno v fuksa vlivajo;
vsaki dan tri do štirikrat, po eno polno kupico;
„bode že boljše. Če bi pa ne bilo boljše, pa moraš
zopet priti“, naroča pader Mihecu. Ako je kolera, bo
mrha itak prej poginila, predno Mihec domov pride,
si misli pader. „In ako bo fuks med tem časom že
poginil?“ vpraša Mihec. „No, potem pa tisto pijačo
v flaši lahko sami spijete, košta samo eno dvajsetico.“

Mihec je plačal in zdaj tudi oditi smel.

V gostilno je šel k „stari pošti“, kamor je tudi
njegov oče rad večkrat zahajal, tam se dobi dobro vino.
Pol maselca sme piti in notri tudi zemljo namočiti,
da bo nazajgredé v hrib bolj močan.

Otroci pa, katere je Mihec poprej pregnal, so
čez travnik leteli, se poskrili v staro parno ter skozi
špranje kukali, boječ se, da bi jim Mihec zopet kaj
takega v obraze ne nametal. Ko tako ven kukajo in
si ne upajo dalje, začne ena deklica, ta mala rudeče-
lasica zmerjati:

„Sram vas bodi, sram vas bodi“, pravi ona. „Cela
kopa vas je, pa bežite pred enim kmečkim fantom
kakor zajci. Ali vas ni sram?“

„Ježeš“, zavrne jo mali pobalinček, „kaj ta vse
skupaj spravi. Ali ti nisi tudi bežalo, ti smrkla!“
Nato pravi rudečelasica: „Ja, jaz sem tudi bežala,
pa jaz sem ženska. Pa vi, vi ste dečki; cela kopa
vas je. Strahopezdljive krote ste, sram vas bodi, sram
vas bodi!“ Nato so tihi postali in res so se neko-
liko sramovali. Tu pošepne eden svojemu tovarišu na
uho: „on gre itak zopet nazaj; ko se bo vračal zopet
nazaj, moramo nanj paziti.“

„Velja, pazimo na njega!“ šepetajo si vsi, ma-
nejo roke in se posvetujejo kako bodejo tega hri-
bovca tam gori v bukovji napadli in pretepli. „Ja,
ja“, pravi ta rudečelasica, katera je že vsa nevoljna
na take možke. „Od zadej napasti, ker se ga od spre-
daj ne upate, vi strahopetneži. Cela kopa vas je proč
bežalo kot zajci, le sram vas naj bodi.“

„Mi se mu bomo že pokazali“ godrnja eden in
stiska pesti, „ta hribovski štokljež si bo nas že za-
pomnil!“

Cela ta tropa šla je ven iz parne čež travnik,
s polnimi žepi kamenja. Prekle pri plotu so poruvali
in šli v bukovje, tam kjer se gre potem gor v graben.

Alois Salzborn, Hotelier in Jauernig, Öster.-Schlesien, bi rad kupil mehko vino letošnjega pridelka.

Mi priporočamo kmetom nujno, da na te naslove (nemški) pišejo, lego in cenonaznanijo in plačilo le v gotovih denarjih zahtevajo.

Uredništvo „Štajerca“.

Kmetom v pomislek.

Pregovor pravi: potrpežljivost železna vrata prebije. Srečen tisti, ki ima to lepo čednost. Tudi jaz podpisani sem si to čednost mnogokrat pred oči postavljaj in jo v bodočnosti ohraniti hotel. Ali žalibog, ako je človek vedno nadlegovan in se strupenih pušic, ki nanj letijo, nebi braniti smel, mine potrpežljivost tudi pri najmirnejšem človeku.

Dragi mi „Štajerc“! jaz hočem tedaj le površno nekoliko vrstic popisati, da jih vzameš v svoj cenjeni list, da bode tako te vrstice mnogo kmetov bralo in spoznalo mene kot kmeta, katerega sta „Slovenski gospodar“ in „Domovina“ že tolikokrat po njunih umazanih predalih obirala in mi na premoženji in časti škodovati hotela. Tako me je „Domovina“ tudi v svoji 76. številki v dopisu „Cesarski namestnik v Ptui in vravnava Pesnice“, grdo obrekovala.

Dragi kmetje, moji sobrati! Kdo iz med nas, ki smo kmečkega stanu, se nebi le za svoj stan najbolj potegnil? gotovo le ti dragi sobrat. Ker se advokatom in tudi drugim stanom kmet premalovreden zdi, da bi za svoj stan kakih olajšav pridobil, hočejo ti gospodje iz pristranskih vzrokov kmeta v stran potisniti in iz kmeta trpina izvleči zadnjo kapljo krvi. Da to dokažem, kar bode lahko vsak kmet razumel, hočem povedati sledeče: Ker so se namreč za vravnavo Pesnice že večkrat zanimale prizadete občine, obelodanil se

Ko to hčerka nočnega čuvaja „ta rudečelasa“ vidi, da so se ti mali pobiči tako divje oborožili, začelo jo je skrbeti in bala se je za tega kmečkega fantiča. Vendar bi bilo škoda za njega! je tako brihten fant. In ona naj bi še sama pomagala to sodrgo mu na vrat obesiti. Skrivno splazi se proč, ven na pot proti mestu. Mogoče da ga sreča, potem mu stoji na strani. Resnično! Tam-le po robu caplja semkaj, v roki veliko flašo, kakor da bi otroka nesel in previdno stopa, da bi se preveč ne razklopotala, da ne bi zamašek ven vrglo in se olje ne razlilo. Deklica postoji nekoliko časa na strani, molze si prst in se ga ne upa navoriti. Ko pa je on že mimo, guga se za njim ter pravi čisto bojazljivo: „Ti fant!“ -- Fant se obrne okoli. „Ti fant“, pravi dekle, „prosim te za voljo božjo, ne hodi skoz bukovje domov. Na tebe pazijo!“

„Naj le pazijo“, zavrne Mihec korajžno.

„Oni te hočejo napasti!“

„Naj le sem pridejo!“

„Nabiti te hočejo — fant! Prosim te prav lepo ne idi tje gor!“

Mihec na to nič ne reče in caplja dalje.

Deklica potegne si kodrec las čez obraz in grize

je en dopis v graški „Morgenpost“ leta 1897 od enega kmeta o povodnji in regulaciji struge Pesnice. Še-le potem predlagal je poslanec Robič o tej stvari v deželnem zboru. Tudi občine ormožkega okraja so si prizadevale za regulacijo Pesnice in ker nam je povoden na njivah in travnikih v teku petih let veliko škode prizadela, niso se kmetje mogli zanašati več na naše ničvredne zastopnike, temveč mogle so same na noge stopiti. Tedaj letos, ko se je odprlo deželno zborovanje, šli smo mi nekateri občinski predstojniki sami pred deželni odbor in predlagali tam naše nesreče po povodnji ter ustmeno izpovedali, da se mi v naši britkosti na naše poslance nič več zanašati ne moremo in prosili, naj se že vendar kaj zgodi, da se nesreče preprečijo, namreč, naj se regulacija Pesnice oživotari. Ker je pa že plan in delo preračunjeno, bode od izliva v Dravo do Sokovega mlina pri Možkajncih kostala ta regulacija 200.000 gl., tedaj plača država 40 odstotkov, dežela tudi toliko, prizadete občine pa naj bi prispevale z 20timi odstotki. Če pa občine ne bodejo hotele nič prispevati, potem tudi seveda nič biti ne more. Ako si človek sam nič pomagati noče in se le na druge zanaša, si je sam svoje nesreče kriv. Glej torej ljubi kmet! Ker naši deželni poslanci niso hoteli iti v deželni zbor, šli smo mi sami naše bolečine v deželni zbor predlagat. Ši li potem videl, kako je to naše poslance razjezilo? Šli so in skoraj pri vsaki fari shode sklicevali, da bi se pred svetom očistili ter rogovilili: „proč od Gradca“. Mi kmetje pa vam le želimo, da pojdite „proč od Gradca“, mi, ki smo spodnji štajerski kmetje, ostati hočemo tudi v naprej pristni Štajerci, saj nam se gre za ubogi črni kruhek in mi naše pridelke tudi najlažje in dobro prodamo na gornji Štajer. Mi vam, dragi advokatje in častita nekatera naša duhovščina na tem le čestitamo in vam voščimo srečen pot. Le

v nje, tako huda je na fantiča, ker jo vbogati noče. Med tem, ko Mihec korajžno proti grabnu in bukovji stopa, smuknila je ona zadej skoz grmičevje, da bi videla kaj se bo zgodilo.

Mihec gre že v hosto notri in ne sluti nič slabega. Nakrat zasliši se žvižg in v trenutku so že tu. Cela tropa od vseh strani fanta napade, ali ta pograbi svojo flašo za vrat in trešči ž njo najprviga po grbi tako, da so škrbine se razletele na vse strani in tista črna župa se je razkropila sovražnikom po laseh in obrazih.

„Ima že spet nekaj!“ kriči eden, se otresa in bi jo najrajši odkuril. „Zbijmo ga“, vpije drugi raztrganec — „hajd po njem!“ Rudečelasica gleda od daleč. „Žandar mi grejo, žandar mi grejo“, vpije ona, pa ta laž ni pomagala nič. Padli so po njem kar na kup, tako da se samo roke, noge in glave vidijo in se ni več za spoznati. Bijejo se med seboj s pestmi in glavami, praskajo, grizejo in captajo se sve navskriž in od Miheca se ne vidi nič, tako da so mislili, da so ga že čisto raztrgali.

Deklica se je zgrozila, teče proč v mesto očeta poklicat, predno ubogega Miheca popolnoma ne potolčejo.

tako naprej, saj se našemu kmetu tudi že oči odpirajo in se zaradi tega še naša mačka jokala ne bo.

Ljubi moj trpeči tovariš! kakor sem ti že omenil, me ta dva časnika „Slov. gospodar“ in „Domovina“ že več let sem napadala. Pa zakaj? To ti hočem v kratkem razložiti: Jaz, ko sem bil še mlad in nisem še dovolj skušenj imel, sem tem gospodom res marsikaj vrjel, pa zmotil sem se od glave do pet. Skušnje so najboljše učenje, tedaj tudi vem, kako se je ubogemu kmetu zadržati.

Jaz kakor kmet in že 24 let občinski predstojnik sem bil tudi od občanov vselej enoglasno izvoljen za volilnega moža, za volitev deželnega kakor tudi državnega poslanca. Volil sem gospoda Hermann-a, potem volil sem tudi čast. gospoda Rajč-a. Ko je bil č. g. Rajč izvoljen poslanecem, sem jaz jedno spomenico spisal, katera je imela 10 odstavkov in bila spisana za blagor kmeta. To spomenico podpisalo je tudi več kmetov volilcev in tudi en duhovnik in smo jo potem izročili izvoljenemu g. Rajč-u. On nam je obljubil, da jo bode državnemu zboru predlagal in kmetiške koristi zahteval. Ali dragi kmet, od spomenice ni bilo ne duha ne sluha več. Ko je č. g. Rajč umrl, bil je potem za poslanca izvoljen dosedajni č. g. Gregorec. Ko je bil shod gospodarskega političnega društva pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, udeležil se ga je tudi č. g. Gregorec. Jaz imel sem obširno, za blagor kmeta spisano spomenico in ker je bil ta častiti gospod Gregorec tudi urednik „Slovenskega gospodarja“, sem mu jo izročil in ga prosil, da bi se v „Slov. gospodarju“ ponatisnila, kar mi je resnično tudi obljubil. Pa kaj se je zgodilo? Prvi odstavek se je natisnil in se je reklo: to je spisala ožuljena kmetiška roka in potem: „dalje prihodnjič.“ Ali od tega „dalje prihodnjič“ in od spomenice ni

Ko pride do ceste in se na okoli ozre, „Ježeš“ — tu pridejo že pobalini. Pa kako zgledajo? Čez in čez so politi z smolovim oljem. Enemu je jopica po sredi hrbtna narazen razparana, drugemu visijo hlače čez zadnjico doli, tretji ima na glavi prasko, zopet drugi je pod očmi plav in se drži za nos, ker mu kri iz njega teče. Tako kobacajo pretepački eden za drugim čisto tiho.

Ko to vse deklica vidi, se obrne proti hosti in gre notri, da vidi, kaj se je z Mihecom zgodilo. Prostor se lahko spozna, kjer so se topli. Cunje od oblek ležijo na okoli, odlomljene preklje in škrbine od flaše in smolno olje po tleh je tam vse navskrižem, ali od fanta nič — niti en košček ne. Še njegove palice ni tu — celi Mihec je proč.

„Ha—ha—ha—ha, ušel jim je! Smrkovci! sram vas bodi, sram!“

Tako se reži ta rudečkasta, pa leti v kalopu domov.

S tem sem jaz torej že gotov. Pa saj res, vi bi tudi radi zvedeli kako je Mihec domov prišel brez zdravila, kaj je oče rekel in kako se sivemu fuksu godi.

bilo več duha ne sluha. To se pravi kmeta za nos vleči in le raje vse kaj drugega početi kakor kmetu koristiti. Od tistega časa s takimi gospodi ne morem več držati in ker mi ta dva časnika nič slabega predbacivati ne moreta, pa lažeta, da vse škriplje.

Ako kmet kmeta voli, je to kmečkemu stanu le v korist in čast, velika sramota pa, ako kdo svojega zastopnika iz drugih stanov išče. Tak volilec svoj stan zasramuje in sam tišči pod kurateljstvo. Kaj takega, dragi kmet ne stori nikoli. Kdor hoče sebi dobro, spoštuje sebe in spoštuje tudi svoj stan. Poprimimo se vsi le kmetiške stranke, ker zdaj je najvažnejši čas, čas volitve in izvolimo iz med nas volilca kmeta, kateri za svoj stan gori in ga spoštuje, ker tudi ta bode le kmeta za poslanca v državni zbor volil, kar bode najpravičnejše in najkoristnejše.

Dragi tovariši! Videli bode ob času volitve volilne može iz drugih stanov, kako si bodejo prizadevali, moledovali, dobrikali, plašili in bogve kaj vse počeli, da celó strašili te bodejo, da je vera v nevarnosti. Pa, — le njihova mošnja je v nevarnosti, če bi ti kmeta volil. To si zapomnite in tako mu povejte. Lahko jih vprašamo, koliko pa so naši dosedajni poslanci storili za kmeta dobrega? nič, — še predlagali v državnem zboru kaj koristnega niso, toliko manj kaj storili. Ako si izvolimo skoraj zadnjega kmeta, imeli bomo gotovo več koristi za kmečki stan, kakor če izvolimo najboljšega govornika iz drugega stanu.

Vse za vero ino dom, za cesarja in ubog kmetiški stan.

J. Wisenjak, kmet iz Žamanjec pri Ptuj.

Bog varuj nas pred advokati!

Dne 18. t. m. zbrali so se v Ptuj zaupni možje

Ko je fant domov prišel, bil je fuks že v brano vprežen in kolera ga je tudi že pustila. Svojo obleko je imel že lepo osnaženo in ko ga je oče vprašal od kod da ima na obrazu praske, pravi Mihec:

„O nič, pretepali smo se malo.“

Zdaj pa, predno gremo narazen, moram že še nekaj ovaditi: Rudečelaska, pridna ta čuvajeva hčerka je od tega časa sem vsako nedeljo hodila na trg pred cerkev in opazovala, kje bode zopet Miheca zagledala. Malokrat je pač prišel, ali vsakokrat, kadar je prišel, bil je večji in močnejši. Rudečelaska je tudi pridno rastla in na enkrat, ne bi se verjelo, kako hitro čas poteče, ovadjena sta bila oba. Enkrat pa, ko je rudečelaska na plešišču fantu vedno pred nosom okoli kramljala, pokuka jo ta in jo tudi okoli zasučje. Takrat je bil Mihec že kmet v hiši svojega očeta in za ženitev že tudi dosta velik.

Danes jih je gospod župnik iz prižnice vrgel (okličal) Miheca in rudečelasko.

Ubogi Mihec! Cele trope fantov si se ubranil, ženske se pa nisi ubraniti mogel.

kmečkih občin volilnih okrajev Ptuj-Ljutomer-Ormož, da bi se določil državnozborski kandidat. Politično društvo „Pozor“ v Ptujju je v ta namen vse advokate in notare teh okrajev, veliko duhovnikov in tudi nekaj kmetov povabilo, da bi kmetje poslušali, kaj da gospodje sklenejo. Mi danes še ne vemo, kaj se je tam odredilo, vemo pa žalibog, da je volitev na advokata dr. Hrašovec-a ali pa na katerega drugega advokata izpadla.

Mi hočemo enkrat preiskati, zakaj se ravno advokatje za državnozborske mandate toliko brigajo.

1. Državnozborski mandat nese na dan 10 goldinarjev, toliko denarja vzeme advokat rajši sam, kakor da bi ga kakemu kmetu prepustil.

2. Državni poslanec zamore se z brezplačno karto celo leto zastopnj po železnici v prvem razredu voziti, kaj naj bi kmet s tako brezplačno karto počel?!

3. Advokatje pravijo, da so bolj razumni kakor kmetje in ker so bolj razumni vzamejo mandate sami.

4. Advokatje sicer uvidijo, da od poljedelstva nič ne zastopijo in bolečin kmetov prav nič ne poznajo, ali to jih ne ovira, da ne bi kot kandidatje nastopili, kajti, a d v o k a t h o č e s a m o, da k m e t p l a č a, kje naj kmet denar vzame, to je njemu vse jedno.

5. Advokat kmeta pošteno zastopati ne more, kajti ako bi on resnico govoriti hotel, bi v državnem zboru mogel reči: Visoko ministerstvo! oprostite kmeta advokatov, potem bode kmet kmalu več denarja imel; in ravno zato hoče advokat voljen biti in odriva kmeta, da se tako prepreči, da se resnica ne zve.

Vprašamo te tedaj ubogi kmet, boš ti res toliko brezpameten, da boš volil advokata, človeka, kateri niti brazditi ne zna in pšenice od ječmena ne razloči! Boš ti svojo usodo v roke moža položil, kateri niti pojma o skrbeh in težkem kmečkem delu nima! Boš ti rešitve in pomoči iskal pri takih ekspenzarskih pisacih, kateri le na pridobitev denarjev gledajo?!

Kmetu gre dandanes slabo, veliki davki, mnoge vojaške dolžnosti, slabe letine grenijo mu življenje. Velika nesreča pa je tudi, da kmečki stan ne drži skupaj in ne voli kmeta svojim poslancem, kateri najbolj ve, kje kmeta čevlji žuli, ampak on voli advokate, kateri pač na shodih lepo govorijo, a za hrbtnom se mu potem pa smeji.

Kmetje, volite le kmete, vse druge kandidate pa poženite z brezovo metlo.

Državnozborske volitve v V. kuriji na spodnjem Štajerskem.

Gospod dekan Žičkar bil je dosedaj poslanec v peti kuriji na spodnjem Štajerskem. Na njegovo mesto, sklenili so sedaj celjski gospodi, gospoda Dragotina Hribarja, tiskarja celjska „Domovine“, postaviti. Mi nismo posebni prijatelji gospoda dekana Žičkar-ja, ker on kot zastopnik ubogega kmeta, viničarjev, hlapcev in delavcev ni pokazal razumnosti za veliko bedo kmečkega stanu, in ker je on kot usta-

novitelj konzumnega društva v Vitanju trgovce in kmete v škodo pripravil.

Če pa že gospod Žičkar ni ta pravi zastopnik, je gospod Hribar še slabjši. Kaj razume en časniški tiskar o kmeških zadevah? Najbolj ubogi viničar imel bi prej pravico kot kandidat nastopiti, kakor pa mož, kateri celo leto v svoji tiskarni sedi in se svoje celo življenje za poljedeljsko gospodarstvo ni brigal. Gospodje iz mesta ne bojo nikoli kmeta svojim zastopnikom volili, kmetom pa se osebe za zastopnike vsiljujejo, katere mestjani sami potrebovati ne morejo.

Leskovški konzum.

Ako kdo vedeti hoče, kako se kmetom pomaga, ta naj se poda v Leskovec.

Tam vstanovili so „Kmetijsko društvo“ (to pa še senca ni „kmetijskega društva“, kateri bi v pravem pomenu besede res potrebni bili, ker to je le konzum) gospod župnik, gospod kaplan, gospod nadučitelj in gotovo tudi gospod poštar. In da bi kmetje svoj denar prav sadonosno naložili, napravili so kramarijo, če tudi se v tistem kraju, kateri samo pet hiš šteje, tudi druga kramarija nahaja.

12 do 15 sto gl. zbornali so skupaj, ali ti denarji so pojemali, kakor mesec. 200 forintov kostale so štelaže, katere je samo gospod župnik konzumu ize ročil. 100 gl. kostale so rajže in drugi stroški, okoli 100 gl. plačanih je bilo že dosedaj kazni; kupčija, tudi ne gre dobro in tu govorijo gospodje od konzuma: če kmetje nič kupovali ne bojo; pili bojo gotovo, in zato napravili so katoliško oštarijo. Tako se je torej zgodilo v letu 1900, da je eno „Kmetijsko društvo“ vstanovilo krčmo, kjer kmetje svoje denarje lahko zapijejo, namesto da bi, kakor v knjižici (pravilih) zapisano stoji, da bi „kmetijsko društvo“ svoje ude le k varčevanju (šparanju) napeljavalo. Ali gospodje od konzuma so bili prebrisan možje. Marsikateri kmet, ki se je do sedaj krčme ogibal, obiskava sedaj konzumno krčmo, da se s tem gospodom duhovnom prikupi in veselje naredi, in marsikatera kmetica, katera svojega moža ni iz hiše izpustila, dovoli sedaj svojemu možu, da gre v krčmo, ker to gospodje vstanovitelji konzuma radi vidijo. Ali kmetje skoz konzum in krčmo niso nič bogatejši postali, kajti naš gospod Bogar je užaljen, ako župniki in kaplani — krčme vstanovljajo. Pa gospodje od konzuma se ne pustijo strašiti. Oni pravijo: Mi nimamo denarja nič, zatorej skličimo veliki shod. Tam bomo kmetu povedali, da bomo vinsko društvo vstanovili, voršuse dajali, in vina popijmo žlahtili. Mi ne bomo denarja sicer nikomur posojevali, kajti mi denarje sami potrebujemo, pač pa bomo na ta način našo krčmo in naš konzum rešili in dolgove, ki jih imamo, je veliko, plačevali.

Ta veliki shod vrši se danes v nedeljo 21. oktobra in mi svetujemo vsakemu kmetu, kateremu s njegovi groši ljubi, v Ptuj v cerkev priti in tam Bogarja hvaliti, da na tak način skušnjavam v roke ne pade.

kajti gospodje nameravajo kmete naravnost po svetem opraviilu k shodu peljati. Tam pa se ne bo nikdo izognil, ampak vsaki bo mogel plačati.

Vojna v Južni Afriki.

Buri so se zopet pojavili prav krepko kar na dveh mestih in dali čutiti Angležem svojo še vedno trdo pest! „Reuterjev Office“ javlja iz Lydenburga 2. t. m.: Buri so streljali včeraj zjutraj od 6. do 7. na taborišče Bullerja pri Krügerspost, toda angleške čete so imeli samo majhne izgube. 200 konjenikov je zapustilo taborišče, da bi vzeli Burom topove. Jezdili so štiri ure na hrib, kjer so stali Buri, toda ko so prišli tja, niso našli ne Burom ne topov. Lord Roberts pa javlja iz Pretorije 10. t. m.: Pri Kaapmindenu, pri prehodu čez reko Kaap, so Buri včeraj prevrnili vlak. Trije naši možje so bili ubiti, en častnik in 15 mož ranjenih. Vsi so bili 66 baterije. Razen tega se je ubilo 40 glav goveje živine. Ko je general Paget prihitel z 18 možmi in 2 častnikoma, da si ogleda nesrečo, so streljali nanj Buri, ki so bili ondi skriti. Kapitan Stewart, ki je slišal strele, je prihitel še s 40 možmi na pomoč. Mi smo imeli težke izgube. Kapitan Stewart in en mož sta bila ubita, general Paget, en častnik in pet mož težko ranjenih. Enega inženjerja-častnika in deset mož pa so Buri ujeli. In dalje je brzojavil maršal Roberts iz Pretorije: General Barton je imel v torek severno Krügerdorpu z Buri bitko. Buri so imeli več mrtvih, trije so bili ujeti. Na angleški strani bil je en častnik ubit, trije častniki in enajstero mož ranjenih. Buri se torej vzlic vsemu temu še hudo branijo in so Angležem še zelo nevarni. Čudno torej ni, če vprašuje časnik „Temps“, ali je vojna že končana? — ter to vprašanje zanika. Resnica je, da vse poslednje brzojavke govore o novih bitkah z novimi četami. Angleški listi — piše nek ruski list — so jako mnogo našumeli o priliki „odzvanja nekaterih delov vojske iz Južne Afrike“ ter dokazovali, da je „vsega konec.“ No, resnica je, da so odpoklicali le neznatne, neugledne in nekoristne oddelke; a na drugi strani so angleški listi zamolčali, da pošilja vojna uprava dalje nove oddelke vojske v Južno Afriko in da je zadnji vojaški transport došel 3. t. m. do obrežja Afrike. Nedavni napad Burom ob reki Blod je pokazal, da niti na meji Natala, katerega so smatrali Angleži že davno poranjenim, niso Angleži brez nevarnosti. Zato pa je guverner Natala, general Dartel, dobil poziv, da naj pošlje nemudoma nekaj prostovoljcev. Končno pa je sam Roberts pisal londonskemu lordmajorju, da 9. novembra ne more še priti domov. Tako vedo danes vsi Angleži, da boj z Buri še dolgo ne bo konec!

Dogodki na Kitajskem.

Kitajski cesar je izdal ukaz, da je kaznovati glavne

povzročitelje sedanje vojne in vseh krvavih dogodkov na Kitajskem. Edikt ukazuje, da je obglaviti takoj členu državnega sveta in prvega ministra vojnega portfelja Kangjija, najbesnejšega sovražnika tujcev, ter členu državnega sveta in čunliyamina, justičnega ministra Tšau Šukiana, da je princ Tuan, oče prestolonaslednika pregnan k cestnim delom v Kašgarji, kjer bo moral kot prisiljenec opravljati posel cestarja, in da morata princ Šito-Li in vojvoda Tsailan v dosmrtno ječo. Kaznovani pa bodo tudi še drugi kolovodje boksarjev. S tem je cesar Kwangsu ustregel zahtevi vevlastij, toda vprašanje je, ali se bodo vse te kazni res izvršile in ali se bodo tudi izvršile na pravih zločincih. Na Kitajskem se namreč dogaja, da podtaknejo na mesto obsojencev druge osebe, ki morajo pustiti glavo ali pa iti v ječo kot namestniki. Vevlasti bodo morale torej poskrbeti, da se ukazane kazni izvrše res in tudi na pravih zločincih. Da bi se bil vrnil kitajski dvor v Pekin, pa še vedno ni slišati ničesar. Dokler se ne zgodi to, dokler ne pride cesar s svojo vlado v Pekin, se ni zanesti na vse edikte, in tudi miru ni možno skleniti. „Ruski Invalid“ poroča, da ruske čete polagoma zapuščajo Pekin in tudi Mandžurijo. Le par tisoč mož posadke ostane v glavnih točkah. Ruska vlada priporoča, da bi se glede odškodnin vevlasti zjediniile čim preje, ali pa naj prevzame vso ureditev tega vprašanja razsodišče v Haagu. Iz Južne Kitajske pa so došla poročila, da so boksarji porazili cesarske (kitajske) čete. Časnik „Daily Express“ javlja, da je ustaja obrnjena proti dinastiji v Mandžu. Angleži so poslali iz Indije 10.000 mož ter se je posadka v Samchunu pomnožila za 2000 mož. Kitajske cesarske čete, ki skušajo ustajo zadušiti, so bile doslej baje še vedno tepene. Čete raznih narodov delajo vsaka zase ekspedicije v različna mesta in tudi v vasi, da kaznujejo boksarje. Grof Waldersee je bil doslej v Tientsinu in je odpotoval baje šele sedaj v Pekin.

Zunanje novice.

40 oseb zmečkanih. Iz Petrograda poročajo, da se je v gostilni Nikanderskega samostana pri Pškovu pripetila velika nesreča. Bila je ondi neka cerkvena slavnost in okoli 5000 romarjev in romaric je prenočevalo v samostanu. Vsled silne teže se je strop II. nadstropja udril in padel na speče romarje v I. nadstropju. Nekdo je razen tega zakričal še „Ogenj!“ in tudi iz drugih nadstropij je drlo vse na prosto. Zmečkanih je bilo 36 žensk in 4 moški, ranjenih pa 20 oseb, med temi 4 smrtno.

Iz lože je padel v pariškem gledališču „des Gobelins“ te dni med predstavo neki Louis Laville. Nesrečnež je bil na II. galeriji, a se je nagnil predaleč ter padel v globočino na glavo v parterju sedeče 14-letne deklice. Udaril je z glavo na glavo deklice s toliko silo, da sta obležala oba onesveščena. Odnegli so ju v bolnišnico.

Nadvojvoda Oton v smrtni nevarnosti. Nadvojvoda Oton, brat prestolonaslednika Franca Ferdinanda, je bil te dni na lovu v gozdih pri Nadworni. Seboj je

imel le enega lovca. Streljala sta srne, katerih je v karpatskih hribih mnogo. Nadvojvoda je imel precej sreče na tem lovu, a ko sta se že vračala domov, je nakrat skočil proti nadvojvodi velik medved. Nadvojvoda je hitro ustrelil, a medveda samo ranil. Toda v puški ni imel nobenega naboja več. Medved je šel naravnost proti nadvojvodi, a v tej strašni nevarnosti je pritekel lovec in medveda ustrelil v prsi.

Sedmero smrtnih obsodb. 23. septembra je bilo pred vojnim sodiščem v Varšavi obsojenih 7 socialistov na smrt, ker so umorili mašinista Mazura, ki je bil policijski tajni agent. Obtoženi so izjavili, da so hoteli Mazura le preteptati in tudi preiskava ni dognala, da so imeli delavci res namen umoriti Mazura. Obtoženec Jeziorowski je hotel vso krivdo vzeti nase ter je skušal soobtožence oprostiti. Jeziorowski je vodja socialistične organizacije. Obtoženca Strawzyl in Glinski sta nastopala kot glavni priči, hoteča rešiti sama sebe. Priče so bile večinoma rudarji. Eden ni hotel priseči, rekoč: „Moja vera, to sem jaz sam!“ — „Toda zakon veleva prisego!“ je dejal sodnik. — „Moj zakon, to je moja vest“, je odgovoril delavec. Branitelj Jeziorowskega (Padek) je govoril krasno. Dejal je: „Ali more biti družba poštenih in mirnih ljudi državi tako škodljiva, da se država zateka k vojnim sodiščem? Ali se čuti država tako brez moči, tako v stiski, da hoče narod ukrotiti s smrtnimi kaznimi? Zakaj pa obsojajo civilna sodišča pri istih razmerah, kjer ni bilo namena za umor, z ječo dveh mesecev? Ali ni zločin nenameravan umor kaznovati z umorom?“ Druge obtožence je branila vojaška uradna oseba. Ponoči ob 1/2 1 je sodnik objavil, da je 7 obtožencev obsojenih na smrt. V dvorani je nastal silen vihar. K smrti obsojeni Jeziorowski je klofotal izdajalca Krawczika. Hrup se je čul na ulico, kjer so čakali ljudje na izid obravnave. Matere obsojencev so jokale glasno, izdajalec Glinski tudi. Obsojenci pa so ostali mirni ter so prijazno pozdravljali, ko so jih odvedli v ječo. Matere obsojencev pa so takoj nato poslale prošnjo za pomiloščenje carju.

Steklenica, ki uči treznost. Lansko leto je po-tegnil neki ribič blizu Lawreeburga ob reki Ohio v Ameriki iz vode steklenico. Bila je zamašena, v njej je bilo pismo: „Dragi prijatelj! Ko dobiš to pismo, ne bom več med živimi. Sit sem že življenja, nikogar nimam, da bi živel zanj, pijače pa ne morem pustiti. Če pijem, delam sramoto sebi in prijateljem. Slabo sem živel, a zdaj se ne morem več poboljšati. Zato storim konec svojemu ničvrednemu življenju. Če zveš, da so našli v reki truplo neznanega utopljenca, povej koronerju, (okrajnemu načelniku), naj je ukaže pokopati na pokopališče revežev, ter naj nikar ne poizveduje, čegavo je truplo. Ne maram svojim sorodnikom in znancem storiti še večje sramote s samomorom, ker so mi bili dobri. Prijatelj, naj bo to tebi v svarilo! Če piješ, koj nehaj; če še ne piješ, nikar ne začni, ker ugonobilo te bo, da boš tudi ti kdaj v grobu pijanca! Z Bogom!“

Luccheni — Francoz! Italijansko vojno ministerstvo je izbrisalo ime Lucchenija iz vojaških imenikov,

ministerstvo za pravosodstvo pa je potrdilo ta sklep. Pokazalo se je baje, Luccheni ni italijanski, nego francoski podanik ter je le po pomoti običinskih uradov prišel v popisne pole italijanske vojske! Luccheni je baje človek, katerega nista priznala niti oče niti mati za svojega otroka. Babica je svojevoljno izdala uradom ime matere, — Elize Luccheni — lahkomišljene, pokvarjene ženske. Torej je smatrati Lucchenija otrokom neznane pokoljenja ter ima državljanstvo rojstnega mesta Pariza. Luccheni je torej Francoz. Človek se mora smeјati nervoznemu prizadevanju italijanskih oblasti, da bi znižale število anarhistov v svoji državi vsaj za enega!

Zverinski umor. V vasi Potoci v Herzogovini je mladi Mati Zovko, ki se je vrnil šele lani od vojakov, spal na gumnišču pred svojo hišo s soprogo in s svakom, da so stražili tabak. Okoli 1/2 10. zvečer pa so se približali 4 možje ter napadli speče s svojimi sekirami. Zovko je obležal z razklano glavo na mestu, druga dva pa so morali strašno razmesarjena prepeljati v bolnšnico. Okrevala bodeta težko. O zločincih manjka vsak sled.

Morski pes. V Bazu so ujeli ogromnega morskega psa, ki je bil dolg 5.48 m in težak 20 kvintalov. To je eden največjih psov, ki se je ujel v našem morju.

Zemlja je požrla pri Duhcovem na Češkem v pondeljek popoldne neko ženo, ko je pobirala krompir. Zgodilo se je to blizu Amalijinega rova, kjer je bilo hoditi prepovedano. O ženi ni niti sledu več.

Kitajski vojak. Na Kitajskem nimajo vojaške obveznosti, nego gre v vojaški stan le oni, ki nima drugega opravka, ali ki ni za nobeno drugo rabo. Zato pristopi na zimo mnogo potepuhov med vojake, a na spomlad zopet uidejo. Častnik postane tisti, ki si to mesto kupi. Častniki potem izrabljajo moštvo in narod. Ugleda nimajo nobenega. Sploh skrbi vsak vojak, da si nakrade in naropa čim največ. Toda Kitajec ni slab vojak. Ker ima dobro glavo, se nauči naglo vsega: metati sulice, streljati z lokom in s puško. Navajen je najhujše vročine in lakote in ima izvrstno oko, mirno roko, se ne razburja izlahka ter se — kot fatalist — ne boji smrti. Kitajec ima pogum, dokler pozna razmere, novosti pa ga ostrašijo in samostojno misliti ne zna.

Dvoboj v vagonu. V pensilvanski postaji Lebanon sta stopila na vlak dva višja, smrtno se sovražeca amerišanska častnika. Kmalu sta se začela prepirati in na hodniku vzlic protestu potnikov streljati drug na drugega. Ustrelila sta vsak po šestkrat, a zadela sta le — sopotnike, katerih večina se je poskrila pod klopi. No, amerišanski listi radi tega prav nič ne zabavljajo.

„Z Bogom zadnja noč!“ V Lövovi tovarni za mobilije v Hamburgu so trije komiji, stari 22, 24, in 28 let, ponaredili nekaj čekov in pobegnili v Ratzeburg. Tam so se par noči dobro zabavali in se končno vsi trije naenkrat sredi polja ustrelili. Zapustili so listič z besedami: „Z Bogom, zadnja noč!“

Razne stvari.

Shod slovenskih mož v Ptuj. V navzočnosti 50 oseb, 30 duhovnikov, 20 advokatov in 6 kmetov, postavil se je gospod dvorni svetnik dr. Ploj za volilni okraj Ptuj-Ormož-Rogatec kandidatom. V peti kuriji bil je župnik Zičkar proti nameravanemu kandidatu Hribar-ju postavljen. Doktor Ploj je dvorni svetnik pri najvišjem sodišču na Dunaju nastavljen, toraj mož, kateri se naročilu vlade pokoriti mora. On je na Dunaju že 20 let in ga v teh volilnih krajih skoraj živa duša ne pozna. In ker od poljedelstva nič ne zastopi, morali ga bojo ubogi kmetje voliti.

Tožba radi žaljenja časti. Gospod kaplan Muršič od sv. Benedikta vložil je tožbo radi žaljenja časti proti administraciji „Štajerca“, ker je ono na c. kr. poštni urad pri sv. Benediktu eno pismo poslalo, v katerem se je reklo, da gospod kaplan kmetom, ki so naročniki, „Štajerca“ proč vzeme. Obravnava vršila se je dne 5. oktobra pri c. kr. sodišču v Ptuj, a bila je preložena v svrhu tega, da se pri c. kr. poštnem ravnateljstvu povpraša, ako je bil poštar opravičen vlogo „Štajerca“ privatni osebi izročiti. Mi pa dvomimo, da bi gospod kaplan dalje tožil, kajti skoz izpovedbe zapriseženih prič se je dokazalo, da je kaplan šolske otroke v pridigi nagovarjal, naj „Štajerca“, ko ga na pošti za domov nesti dobijo, raztrgajo. Gospod kaplan je otroke nagovarjal k hudobnemu poškodovanju tuje lastnine in zato bo zdaj on tožen. Pa tudi zato zna gospodu kaplanu slabo iti, ker je poštar pod prisego izpovedal, da je on (poštar) pismo od „Štajerca“ na svoji mizi ležati pustil. Na kak način je tedaj gospod kaplan to pismo v svoje roke dobil? To so prav žalostne prikazni, ako se že visokočastitemu gospodu kaj takega očitati mora. Mi mislimo, da bi lepše in boljše bilo, ko bi vis. čast. gospod Muršič raje v cerkvi ostal in za zveličanje duš svojih občanov skrbel, kakor pa v pridigi šolarje ščuval in pri Svetih treh kraljih župana igral. Take agitacije škodijo cerkvi nepotrebno in marsikatera uboga duša se zgubi, ker kaplan svoje sveto opravilo zlorablja.

Konzumno društvo v Št. Martinu pri Slov. Gradcu. V „Slov. Gospodarju“ piše neki V. Čas o v Sv. Martinu se vstanovljóčem konzumu. On pravi, da je že 90 udov skupaj, ali oni da nimajo zaupanja do te reči. No, ljubi gospod Čas, nam se vidi, da so unih 89 vendar pametnejši od Vas. Ako bi danes kak trgovec k Vam prišel in če tudi bi on od poljedelstva nič ne razumel, pa bi Vas hotel prepričati, da bi on Vaše polje rodovitejše obdelovati znal, bi se mu Vi gotovo v obraz smejali. Ali, gospod Čas, on razume vse. Če tudi on paprike od ciglastega prahu, ali rozin od vajnerlov ne razloči, misli on vendar kot trgovec dobre kupčije delati. Toraj, ako gospod Čas hoče svoje denarje zapraviti, naj jih le, svoje sovaščane pa naj pusti v miru živeti, oni potrebujejo svoje groše za druge potrebščine.

Napad na vinograškega varha. V nekem vinogradu pri Jarenini presenetil je neki vinograški varh več fantov, ki so kradli grozdje. Fantje napadli so

varha z noži in mu več težkih in lahkih poškodb prizadjali. Dva izmed zlobnežev je žandarmerija že zasledila in jih k okrožnemu sodišču v zapor odgnala.

Ptuj, 10. oktobra. (Povožen.) Posestnik Franc Lajh iz Gabernika, peljal je 1. oktobra s sodnimi dogami težko obloženi voz v Ptuj in ko mu drug voz nasproti pride, prišel je Lajh med ognitvijo na nerazumljiv način pod zadnje kolo, katero mu je strlo desno stegno, na kar so ga v ptujsko bolnico prepeljati mogli.

Sv. Urban pri Ptuj, 10. oktobra. (V prepiru.) Dne 2. t. m. prišel je Ignac Firbas, dvajsetleten viničarski sin iz občine sv. Urbana pri Ptuj, k tamošnjemu posestniku Franc Zelenko-tu, da bi mu sledni odgovor dal o obdolžitvi radi neke tatvine pri sadju. Ko mladenič Zelenko-ta pri hlevu zagleda, potegne nakrat svoj odprt nož in gre nož v roki mahaje proti Zelenko-tu. Če tudi je Zelenko mladeniča opominjal, naj nož spravi, skočil je mladenič nad njega, a Zelenko zagradi za motiko in vdari napadalca po roki. Ker to ni pomagalo nič in je Firbas svojemu nasprotniku le še dalje žugal, vdari Zelenko še enkrat in zadene Firbas-a tako čez glavo, da je zadnji padel na tla. Zelenko zbežal je na to v svojo hišo in se zaprl. Po nekaj minutah se je Firbas pokrepil, vstal, vzel lato in Zelenko-tu okna pobil, tako da mu je skoz to nekaj kron škode naredil.

Leskovec, 10. oktobra. (Tatvine.) Dasiravno imamo letos tudi pri nas veliko sadja, krade se ono prav pogosto, brez da bi se tatje zasačati zamogli. Tako se je pred kratkem nekemu posestniku iz Ptuj, zgodilo, da je, ko je njegov viničar v Mariboru pri neki glavni obravnavi bil, okoli osem polovnjakov na kupu ležečih jabolk od neznanih tatov pokradenih bilo.

Iz Vuzenice. V občinski blagajni (kasi) odkril se je priminkljaj 3000 kron. Vzlic temu brani se župan gospod J. G a b e r s c h n i g g odstopiti. Tako poračajo časniki.

Lažnjivi list „Domovina“ piše, da se „Štajerc“ še marsikomu dpošilja in da ne zadostuje, ako ga pošte vračajo v Ptuj, (kedaj pa so pošte dobile oblast, „Štajerca“ svojevoljno nazaj pošiljati?!) temveč židovski vsiljivci zahtevajo celó, da se mora naslovljenec sam podpisati na zavoj, da lista res ne mara, sicer mu ga pošiljajo nadalje, a končno ga bodo — tožili za naročnino. No, gospod urednik ali pa tisti, ki Vam je to povedal: Ako trdite, da je „Štajerc“ bodi si kogar koli zaradi naročnine tožiti hotel, ali tožil bo, tako lažete nesramno.

Pojasnilo! Stanovalcem šolske občine Hajdin pri Ptuj. V „Slov. gospodarju“ z dne 11. oktobra bil sem jaz od gospoda Graher-ja, svetovalca krajnega šolskega sveta, napaden, ker sem povabila, s katerimi se me je k sejám klicalo, v nemščini zahteval. Pojasnim toraj, da jaz kot zastopnik občine na Bregu sem vedno nemška povabila in nemške dopise od hajdinske šole dobival in zato taka povabila zahteval, ker je meni in našemu občinskemu zastopu nov slovenski jezik nerazumljiv. Samo ob sebi se razume, da nima nikdo nikake škode, ako se mene v tem ali onem jeziku

k seji povabi. Ako torej junaški gospod Graher vsled tako postranske zadeve tak silen ropot bije, mene in krajni šolski svet ponižuje, dela to zato, ker smo mi gospodu Graherju onemogočili, da bi se še nadalje denarji krajnega šolskega sveta zapivali. To v pojasnilo, da gotovi ščuvalci, kateri trdijo, da oni za narodno reč delajo, v resnici pa le za svoj želodec skrbijo. Vzlic napadov vrlega gospoda Graher-ja, bodem jaz vedno za to, da se teško zasluženi slovenski davčni goldinarji ne bodejo po gostilnah zapivali. **Max Straschill**, ud krajnega šolskega sveta hajdinskega.

Tergovcem se naznanja, da tvrdka Reichenberg-a naslednika, Worsche & Deu v Mariboru počenja trgovati s klerikalnimi konzumnimi društvi.

Gospodarske stvari.

Nekaj o gnojenju z umetnimi gnojili.

Deželni pridelki bodejo kmalu pod streho in naš poljedelec mora uvideti, da so bile vse te snovi vzete iz ljube matere zemlje, on mora tudi vedeti, da se dandanes na svetu zastoj nič zahtevati ne more, ampak se mora povrniti vse.

Polja, travniki, vinogradi ne pustijo se goljufati; kajti kaj tacega upamo, tudi nikdo početi ne sme, ker vsakdo sam uvidi, da se tak greh sam na sebi maščuje in donaša zle nasledke.

Vprašanje, koliko gnoja moramo mi našemu polju dovažati, ni z eno besedo rečeno.

Sploh se določa: koliko snovi se odvzame, toliko se jih mora nadomestiti. Nahajajo se pa tla, ki imajo rastlinskih snovij v ozbilju, in ki nobenega gnoja, temveč le poedine gnojne tvarine in predelovanje tla potrebujejo. Takih tla nahaja se seveda malo, zategadelj je nam sploh treba skrbeti, da bodemo naša posestva dokaj dobro gnojili.

Nočem našega kmeta tukaj nadlegovati, koliko ravno mora on gnoja na en joh različnih kultur navoziti, ker bi mu te številke tudi eno kilo pridelkov več ne prinesle, ampak hočem tistemu, ki mu je nekaj zemljišča na razpolago in hoče to zboljšati, ter se je odločil, kar je jako priporočila vredno, se z umetnimi gnojili pečati, temu svetujem, ta gnojila pri poljedelskem društvu v Ptuj ali skoz deželno kemično preskuševališče v Mariboru dobiti, kjer se mu bodejo gledé časa, količine in raztrošenja tudi natančna navodila dala.

S kratka: jaz bi vpeljal, da bi se naši travniki s 4 kvintali kainita, 5 kvintalov Tomaževe moke na en joh gnojili, na katerih bi se potem trikrat toliko pridelalo kot do sedaj.

Misel, da s takimi gnojili pridelana klaja (futer) živalim škodi, ali da jo noče jesti, se pri nas ni potrdila. O vporabi umetnih gnojil v vinogradih, ne morem jaz iz svojihkušenj nič govoriti, ker s takimi poskušnjami se bode pričelo še le letos. Vsekakor se pri novih nasadih, kjer se hlevski gnoj težko dobi, prav posebno pri ilovničnih in peščenih tleh priporoča gnojenje s Tomaževo moko in superfosfatom. Za ilovnična tla se priporoča gnojenje z žveplenokislim amoni-

jakom, za peščena tla pa gnojenje z chilisalpetrom in z žveplenokislim kalijem ali z drevesnim pepelom. Ne smejo pa se taka gnojila nikoli naravnost porabiti, ne k zasaditvi mladik, kakor tudi ne kot gnojenje k starim trsom, ampak vedno pomešano z zemljo, kompostom i. t. d. Žveplenokisli amonijak pa se z drugimi umetnimi gnojili mešati ne sme. Pri starejših nasadih se priporoča gnojilo na široko potrositi.

Prej pa, predno kmet umetna gnojila kupi, ogleda naj si dobro svoje gnojnišče, ali bi ne bilo tam kaj za popraviti, ali je gnoj lepo zložen, ne zaradi lepote, ampak zato da se ne izsuši in da bolj strohni ter konečno, ako se gnojnica skupaj steka. Gnojnica je izvrstno gnojilo za travnike, kakor za vinograde. Kdor si gnojnišča iz cementa zidati ne more, ta naj si naredi leso, katero naj dobro s stolčeno ilovico obmeče, ali, ako nima veliko živine, zakoplje naj v zemljo kak star sod. S kratka, on naj stori vse kar le zamore, da se mu gnoj ali gnojnica ne izgublja. Vsakdo ne more cestne zemlje za kompost nabirati, vendar kdor se le potruzi, gnoj iskati, bode ga vedno nekaj našel. Nahajajo se povsod obronki, na katerih se divja trava razrašča in za katero grmičevje se živa duša ne briga. Ako se taka trava, kakor tudi druga izruvana plevel z rušo vred skupaj spravlja in kompostuje, možno je prav veliko takih kompostnih kupov pridelati. Večkratno snaženje dvorišča da tudi dosti gnoja. Najbolj obžalovanja vredno pa je, ako kmet brez posebne stiske gnoj proda.

Rudl.

Kot natakabrica

sprejme se dekle pri

J. Straschill-u na Bregu pri Ptuj.

FRANC KOSI,

civilni in vojaški krojaški mojster

V PTUJU

pri vagi, blizu mosta (Wagplatz),

priporoča se cenjenemu občinstvu, visoko častiti duhovščini, slavnemu uradništvu za napravo

oblek za gospode in dečke, za izdelovanje uniform

po najnovejši modi in solidni izpeljavi, ter prosi za prav obilen obisk.

420 veder vinskiga mošta

izvrstnega, belega, črnega in šilherja po
25 gl. 100 litrov, prodaja iz lastnih goric
Svibenskih pri Vidmu.

Gustav Schalk v Sevnici
ob Savi. (Lichtenwald via Steinbrück.)

Najboljše zlate, srebrne, nikelnaste in druge ure
dobite pri

Ditingovem nasledniku Th. Fehrenbach-u
v MARIBORU, gospodska ulica šte. 26. — Podruž-
nica: **Dravska ulica šte. 15.**

Anker budilniki od 1 gl. 20 kr. naprej. Budil-
niki s koledarjem od 2 gl. naprej. Nikljeve rem.
anker ure od 2 gl. 50 kr. naprej. Sreberne rem.
ure od 4, anker od 6 gl. in višje. Zlate ure za
gospe od 10 gl. naprej in zlate ure za gospode
20 gl. in višje.

ure na nihalo (pendel), ki bijejo, 10 gl., ki bijejo
četrt, od 20 gl. naprej. Zlati poročni prstani od
1 gl. 50 kr. naprej. Zlate verižice od 3 gl., sre-
brne od 2 gl. naprej.

Uhani, igle, zapestnice, noži in vilice, očala, na-
nosniki in toplomeri raznih vrst.

Kupuje staro zlato in srebro.
Popravila in vrezke izvrši hitro in po ceni.
Ilustrovane cenike pošiljam zastoj in pošte prosto.

Zahvala.

Podpisani imel je svoje po-
slopje, kakor tudi premičnino pri
zavodu: **K. k. Wechselsei-
tige Brandschaden-Versi-
cherungsanstalt v Gradci**
zavarovano.

Ker mi je gori omenjeni zava-
rovalni zavod vsled ognja z dne
3. avgusta 1900 nastalo škodo kou-
lantno povrnil, čutim se dolžnega
temu zavodu se pristréno zahvaliti
in ga vsem posestnikom najtopleje
priporočiti.

Slovenska Bistrica, dne 14. oktobra 1900.

Franz Pergler.

Pozor krojači!

Pozor krojači!

Ign. Ternoscheg

konfekcionar

Gradec, Annenstrasse 12,

priporoča gospodom **krojačem** gotove
**obleke za gospode in dečke, ha-
veloke** vseh vrst in velikosti **lastnega**
izdelka in po čudovito nizkih
cenah.

Pri oblekah za dečke zadostuje, ako se
naznani starost, pri oblekah za gospode pa
obseg prs, dolgost rokavov in dolgost hlače
od znotraj.

Blago brez pogrškov.

➡ Prihrani se čas in denar. ⬅

Josef Pirich mlajši

usnjar

v Ptuji pri Dravi šte. 2,

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnega

➡ **usnja,** ⬅

kakor: najboljše govejske in svinjske pod-
plate, črne in rujave (na biks), kravje, teličje
in telečje kože.

Dalje šagrin, gams in gordovan-usnje po naj-
nižji ceni.

Dobro sortirano

zalogo čevljarskih potrebščin,
kakor čevljarsko platno, filc, cug, rinčice
i. t. d.

➡ Kupujem in izdelujem kože ⬅
vsake vrste: govejske, telečje, konjske in svinj-
ske kože.

Naznamim, da so svinjske kože izdelane.

Adolf Sellinschegg

špecerijska trgovina „k zelenem vencu“

v Ptuj

kupuje zmiraj

frišna jajca, med, čebelni vosek,
maslo, krompir, čebulo, česen,
vsake vrste fižol,
posušene gobe, bren in drugo frišno zelen-
javo, potem

živo in pitano perutnino,

suhe hruške, suhe črešnje, suhe višnje,
suhe slive in jabolčne krlje, dalje

orehe, lešnike

in vsakovrstno frišno sadje.

Vse to po visokih cenah.

Nakupovanje

frišnega sadja, kakor:

jabolka, kosmačke (Goldreinetten),
kraljevke (Ananas), herbert, ledrar-
ce, kisle čebulke za štrudel, mo-
šanke in drugovrstne lepe obsto-
ječe jabolke,

dalje

vsakovrstne jesenske in zimske
hruške, frišne slive, kutne, grozdje,
orehe in kostanj,

zeljate glave za ribati, belo
repo, fižol prepeličar, beli in
črni fižol debelač.

Za jesensko posetev pa priporoča: repincelnovo
seme, zimsko špinačo, zimski peteršil in korenje

Adolf Sellinschegg

trgovina s špecerijo „k zelenem vencu“
v Ptuj.

Brata Slawitsch

v Ptuj priporočata

Singer A } šivalne stroje, „Hove C“ za črevlarje
" Medium } in krojače,
" Titania }

„Ringschiffchen“, šivalne stroje za črevlarje in krojače,
Cylinder Elastik za črevlarje, „Styria“-bicikelne.
Zaloga vsakoršnih delov za bicikelne in stroje.

Vsak naj zahteva cenilnik (Preisliste.)

Al. Kranegger,

kamnoseški in stavbeni mojster

v Mariboru, graška cesta

pri kolodvoru

priporoča svojo veliko zalogo

nagrobnik spomenikov

iz vsakovrstnega marmora.

Izdelovanje nagrobnih kamnov in predelovanje
starih kamnov in napisov.

Zaloga in izdelovanje **mlinskih kamnov** in
kamnov za žrnle.

Traun & Stiger

v Celji.

Trgovina z špecarijskim, kolonjalnim bla-
gom, sladčicam (delikatese) in mineralno
vodo na debelo in drobno.

G. SCHMIDL -novi

nasledniki v Celji

Rotovška ulica 1 „zum Bischof“ Glavni trg 20
trgovina z suknenim, rokotvornim, platnenim, drobnim,
tkanim in novošegnim blagom.

Največja in najstarejša zaloga

šivalnih strojev in bicikelnov.

Obrazci se brezplačno določijo in vsem zunajnim
naročilam najhitreje in po vsem vstreže.

GEORG STELZER,

tapetar in dekorater v PTUJU, gospodska ulica 12,
priporoča svojo zalogo izgotovljenega tapetarskega blaga, vsako-
vrstne madrace, počivalnice ali divane itd. po najnižji ceni; go-
spodje župniki dobe posebni rabat.

Karl Ackermann,

urar

v PTUJU, glavni trg,

v gledališkem posloju

ima veliko zalogo

ur, zlatih in srebernih reči.

Ženitbene prstane vsake velikosti.

Vsakovrstna popravila, kakor tudi popravila god-
benih avtomatov, izdeluje vestno, hitro, po najnižji ceni in
proti jamstvu.

Bratov Slawitsch

trgovska podružnica

v Ptuj — Wagplatz

priporoča svojo obilno zalogo *specerijske, roko-
delne (manufakturne), Norimberške lepotečne*
in *drobne robe*.

Tam se dobiva tudi pravo *domačo platno* za
rjuhe in obleko po najnižji ceni.

Jožef Treff

krčmar

v Ragoznici pri Ptuj

priporoča svoje *izvrstno vino* in *mrzla jedila*.

Točna postrežba in nizke cene.

Med. univ. Dr. Jos. Kuras

ordinar skupnega špitala

v Radgoni, glavni trg 133,

ženski zdravnik, poročni pomočnik in bivši
ranocelniški slušatelj

ordinira { dopoldne od 9 do 12 ure,
popoldne od 2 do 3 ure.

Pristni čebelni vosek

kupuje po najvišjih cenah

ALOIS WALLAND v Celji, rotovžke ulice.

Franc Matheis

v Brežicah,

veletržec z jajci in deželnimi pridelki

kupuje po najvišji ceni vsakovrstne pridel-
ke, kakor:

fižol, pšenico, oves, suhe slive, orehe,
maslo, knoper, vosek, laneno seme, jajca,
konopljeno seme, vinski kamen (veštajn)
i. t. d.

V najem, eventuel prodaja se:

gostilna Pauscha

v farbarski ulici v PTUJU.

Natančneje pove uredništvo „Štajerca“.

Lepo semensko rž

in

lepo semensko pšenico

priporoča

Joh. Straschill na Bregu pri Ptuj.

Razpošiljanje sira.

Pravi tirolski in predarelski sir
po vsaki ceni.

Švicarski pol ementalški 66 kr.

razpošilja

F. Hartinger v Mariboru.

Močne vinske sode

od 650—700 litrov, pošilja na vsako železnično po-
stajo po gl. 8.50

J. Kreinigg,

trgovec v Vildonu.

R. Makotter v Mariboru

koroška ulica števil. 17 in 24.

Prva štajerska trgovina žimnic (Drahtmatratzen) in pohištva (Möbel) priporoča vsakovrstno **pohištvo**, medleno, politirano in lakirano, **železne postelje**, lepe **otročje postelje** z omrežjem, tapetovano **kostne postelje**, vsakoršne **tepihe** (preproge) **žimnice** (madroce) iz konjske dlake, morske trave in **Afrique-žimnice**, **ogledala** vsake velikosti, žimnice, — lastni izdelki — in drugo posteljino.

Vse blago le najboljše kakovosti in po najnižji ceni.

Kopališče v Ptuj.

Vsak dan dobe se kopele v banjah, pršilne in mrzle kopele in vsaki torek, četrtek in soboto od 1 do 2 ure popoldne soparne kopele, ki posebno pomagajo zoper trganje po udih in kosteh.

Franz Makesch

prej Max Ott, najpoprej Poskoschill, trgovina z železom, kovinami in orožjem,

Florijanski trg v Ptuj Ungarthor ulica, priporoča:

najboljše vrste štajerskega **železa** v kosih in za obroče, vsake vrste **pleha**, **drata** in **kovin**, dele za vozove, dele za pluge, **poljedelske stroje**, medene (mesingaste) dele za vodnjake, **orodje** za peljedelce, vinorejo in vsako obrt.

 Nagrobne križe pristno pozlačene po vsakovrstnih cenah.

Pasamezne dele za vzdane štedilnike (šparherde), plehnate in lite štedilnike, lite piske, železne in kufraste kotle, kuhinjsko lito in plehasto emalirano posodo in drugo kuhinjsko orodje. Pohištvo in konjsko oparo, okov za stavbe, stare šine in traverze, verige, žeblice, šravfe in nete. Dalje strešni papendekel in plate za v zid (Isolirplatten.)

Obleke za gospode in dečke

po meri, najnovejši modi, in nizki ceni izdeluje solidno

A. Masten v Ptuj.

Tam so tudi na ogled vzorci najnovejših in trpežnih stofov.

Živinski in letni sejmi v Slovenski Bistrici 1900—1901.

Dne 24. februarja; na dan Marije device 7 žalosti; dne 4. maja; dne 4. junija; dne 25. julija; dne 24. avgusta; dne 24. septembra; dne 28. oktobra in dne 23. novembra.

Ob teh dnevih vršijo se razun

kramarskih in živinskih sejmov, ob enem tudi

 konjski sejmi

s prav živahno kupčijo. Te sejme obiskujejo razun domačih, v obilnem številu tudi tuji, da celó inozemski kupci.

Ustanovljeno leta 1842.

V. Schulfink,

trgovina s specerijskim blagom

v PTUJU, glavni trg

priporoča iz svoje velike zaloge sladkor, kavo, riž, moko, južno sadje, olje, jesih itd.

Gumi za cepljenje, najboljše rafijo po najnižji ceni.

Agentura c. kr. priv. zavarovalne družbe „oesterr. Phönix.“

Ignaz Mayer, Ptuj, florijanska ulica 6

priporoča svojo veliko zalogo najlepših in cenejših klobukov, vsakovrstna obuvala iz filca, košeeke od filca za zimske obuvala proste in fine vrste, škorne iz filca i. t. d. Vse samo lastnega izdelka, nikako fabriško blago, toraj garantirano močno in trpeče blago.

Izdelovanje klobukov in blaga iz filca. Popravila lepo; hitro in po ceni. — Najstarejša trgovina s klobuki v Ptuj.

W. Blanke v Ptuj

glavni trg šte. 6 | ogerska ulica šte. 6
nasproti nemški farni cerkvi. | nasproti veliki vojašnici.

Tiskarna, knjigarna in trgovina s papirjem, šolskimi in pisarskimi potrebščinami na debelo in drobno.

C. kr. zaloga
šolskih knjig

in zaloga
kart.

Vsaki čas velika zaloga vseh šolskih knjig v najnovejši izdaji kakor tudi trgovskih opisovalnih knjig za trgovce, vseh pisalnih in šolskih potrebščin, Eichmann-ovih pisank in risank, pisanega in svilnega papirja v vseh barvah, pisalnega papirja in papirja za pisma v mapah in kasetah, prav po ceni; zavitkov, papirnatih vrečic, papirja za zavijanje itd. itd. najboljše kakovosti in po nizkih cenah.

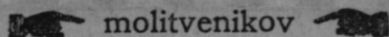
Na debelo in drobno.

Zaloga vseh tiskovin

za slavne župniške urade, šolska vodstva, obč. predstojništva i. t. d. v dvojnem jeziku in vseh vrst kancelijskih potrebščin po najnižjih cenah.

Izdelujejo se po ceni in hitro: trgovske tiskovine za trgovce in obrtnike in sicer: pisma, zavitki z natisom trdk, računi, vizitnice, naslovne karte, pečatne znamke za steklenice in pisemske zaklepe, štampilje iz kavečuba in kovine.

Najbogatejša zaloga katoliških od škofijstva potrjenih

v jako lepem vezanju in po raznih cenah.

Priporovedne knjige v zabavo in pouk z lepo ozaljšanimi platnicami v veliki izbiri.

Novo! Mrtvi Gostač, Slovenski Šaljivec, Admiral Tegetthoff, Burska vojska,

zelo zanimivo in lepo za čitati. Vsaka zahtevana knjiga v vsakem jeziku, katera se v zalogi ne nahaja, se nemudoma preskrbi.

Ravnokar je došla:

Graška kmetška pratika 1901 à 7 kr. — Slovenska pratika za 1901. leto à 10 kr.

Razglednice

v najfinejši svetlotiskovni izveržitvi pošiljam jaz za K 35.— 1000 komadov in potrebujem k narejanju samo eno dobro fotografijo. Natisk na voljo, v nemškem ali slovenskem jeziku.

Gospodom trgovcem dovolim pri cenah veliki popust, ter prosim za prav mnogoštevilna naročila.

Bratov Uray

v Radgoni

trgovina

priporoča svojo veliko zalogo

kovanega železa, pleha, drotnatih žeblicev, mlatilnih mašin „Göplne“, mašine za slamo rezati, vinske preše, prešne vretene (sveče), traverse, železniške šije, šivalne mašine, grobne križe, kakor tudi cement po nizkih cenah.

Meščanska parna žaga in mizarstvo.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj zraven klalnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsakemu se les hlodi i. t. d. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d.

Vstreže se po vsem najhitreje in po najnižji ceni.

V Teržici pri Jurovci

dobé se na

Ružičkovi žagi

vedno po najnižji ceni:

drva za kurjavo in sicer:

orehovi odpadki, žagovina in drevesna škorja za vinogradski kompost.

On pa tudi kupuje vsakovrstne panje in les za sodarje

v Ptuj, kakor tudi na žagi.

Proda se ali v najem da takoj ali tudi pozneje poslopje v katerem se nahaja dobro vspevajoča gostilna in prodajalna z vso opravo.

K hiši spadajo štale, kleti, sobe za prenočišče i. t. d. Zemljišča, to je: vinogradov, gozdov, travnikov, in družega polja je okoli 10 do 12 johov. Proda ali v najem da se vse skupaj, ali posamezno. Zraven je tudi kovačija, katera se z domačim delom odsluži. Vse to se nahaja v lepem kraju v Dolencah v Halozih. — Več pove: Jože Lafuta v Drafcih p. Sv. Vid pri Ptuj.

Med. univ. Dr. ERNST TREITL,

zdravnik v skupnem špitalu

v Ptuj.

Zobozdravnik, piplje zobe brez bolečin, plombira za i glđ. in višje, stavi umetne zobe, tudi krone, mostke in cele čeljusti.

KARL MARK,

fabriška zaloga klobukov

Tegetthofstrasse 35 v Mariboru, Tegetthofstrasse 35

priporočam za jesen in zimo

fine volnene in filcaste klobuke, nepremočljive štajerske lodnaste klobuke od gl. 1.50 naprej.

Klobuke za dečke po ceni.

Največja zaloga vsakovrstnih filcastih copatov, visokih in nizkih od 90 kr. naprej, kakor tudi športne in zimske kape po vsaki ceni.

Razen tega dovoljujem si slavnemu občinstvu uljudno naznaniti da je izšel moj novi ilustrirani (s podobami) cenik, katerega toplo priporočam v pregled.

Lekarna pri zamorcu v Radgoni

priporoča slednje zdravila:

Za giht in rematizem (trganje po udih in vraženju) 1 flaška 50 kr. ali 1 krono.

Kričistilen čaj, 1 zvezek 30 kr. ali 60 vin.

Krofgeist, 1 glažek 20 kr., ali 40 vin.

Mazilo za krof, 1 tigele 20 kr. ali 40 vin., posebno dobro sredstvo za krofe in debeli vrat.

Prah proti bledenici, 1 skatleca 20 kr. ali 40 vin.

Prah proti potnim nogam, 1 škatlica 40 kr., ali 80 vin.

Prah proti kašlju, 1 škatlica 20 kr., ali 40 vin.

Fina ribja mast, 1 flaša 60 kr., ali 1 K 20 h.

Kolodium za kurja očesa, flaša 35 kr. ali 70 h.

Pflaster proti kurjem očesom, 1 škatleca 30 kr., ali 60 vin., prav izvrstno sredstvo za kurja očesa z debelo kožo.

Balsam proti ozeblini, 1 flaška 25 kr., ali 50 vin.

Konjski prah, izvrstno za goltanec 25 kr., ali 50 vin.

Mlečni prah za pomnoženje in poboljšanje mleka 20 kr., ali 40 vin.

Svinjski prah proti perečem ognju in črtnici 30 kr. ali 60 vin.

Homejopatične kaplice za svinje proti črtnici 25 kr. ali 50 vin.

Celtne proti glistam, izvrstno sredstvo za velike in male 1 škatlica 25 kr. ali 50 vin., kakor vse sorte domače in vnanje specialitete.

Razpošilja po pošti dvakrat na dan.

Maks Leyrer, lekarnar v Radgoni.

Lekarna pri zamorcu v Radgoni razpošilja po pošti dvakrat na dan.

Lekarna pri zamorcu v Radgoni razpošilja po pošti dvakrat na dan.

JOSEF GSPALTL.

zlatar, srebrar in optiker v Ptuj, erkvna ulica št. 6, priporoča svojo zalogo najnovejših, najpripravnejših in solidnih žlahnih kamenov, zlatnine, srebrnine itd., potem tudi svojo veliko zalogo zlatih, srebrnih, tula- in nikelnastih ur. Za vsako uro se več let jamči. b'aro lepoto in dragotijo kupuje po najvišji ceni, ali jih pa tudi zamenja za drugo robo.

Usakovrstna popravila se sprijemajo in vsakemu v zadovoljnost, dobro in po nizki ceni izdelujejo.

Josef Kollenz v Ptuj

priporoča svojo

steklarsko in porcelanstvo blago

posebno mednike (sodčekki za med), steklenice (flaše) za jesi in slatino, šipe za okna.

Velika izbira posode za gostilne, okvire za podobe, pozlačenje okvirov in vsakoršnih lesenih in kovinskih reči.

S. Friedrich

v Ptuj,

poštna ulica št. 4, blizo posojilnice

kupnje **kosti**, **cape**, staro **železo**, vsakovrstne **kože** in **žito**, vsakoršni **fižol**, **veštajn** (vinski kamen), kakor tudi **kovinske odpadke** po najvišji ceni.

Johann Kramberger,

poprej J. Deller v Radgoni, glavni trg, k „zlato kugli“ priporoča svojo bogato sortirano zalogo špecerijskega, materialnega in barvarskega blaga.

Velika zaloga Judendorfer, romanskega in portlantovega cementa. C. kr. prodaja pulfra, velika zaloga kapselnov in patronskih rorčkov vsake velikosti.

JOS. KASIMIR

v Ptuj,

florijanski trg

Trgovina špecerijskega in vsakovrstnega blaga, zaloga piva „Reininghaus.“ Zastop zavarovalnega društva proti ognju in zavarovanjem življenja „Generali“ ustanovljeno leta 1876. — Zaloga sladkorja, kave, čaja, ruma, celega in zasekanega špeha, najmočnejšega špirita za jesi, žganja, najboljšega olja, cementa, karbolineja, žgane smole, suhih in oljnatih farb, firneža, žvepla, apno za klajo (Futterkalk), grenke soli, sode, žajfe, živinske in druge koriače i. t. d. po najnižji ceni.

Razglas.

Letni, mesečni in tedenski sejmi v Ptuiju 1900.

Letni sejmi:

(Kramarski, živinski in lesni sejmi)

5. dne avgusta in 25. dne novembra.

Konjski in goveji sejmi:

Vsako **prvo** in **tretjo sredo** v mesecu, izvzemši prvo sredo avgusta meseca in tretjo sredo novembra meseca, in sicer zaradi tega, ker se vrše v dotičnih tednih zgoraj navedeni letni sejmi. — Po tem takem vršita se v mestu Ptuj **vsaki mesec dva goveja in konjska sejma.**

Svinjski sejmi:

Vsako **sredo**. Ako je v sredo praznik ali letni sejem, tedaj dan popreje.

Tedenski sejmi:

Vsako **sredo** in vsak **petek**, posebno za meso, slanino (špeh) in perotnino. Ob zgoraj navedenih dneh prodajajo se na trgu ob ledji (Lend) velike množine stavbenega tesarskega lesa, krajnikov, letev (lat) trsnega kolja i. t. d.

Mestni urad v Ptuiju.

Župan:

J. Ornig.

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta
Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni denarni zavod.

Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnikih od 8—12 ure.

Občenje z avst. ogersko banko.

priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Kdor??

za jesensko dobo hoče ugodno kupiti, naj se obrne na nas!

Mi prodajamo:

Damski loden, dvojno širok, meter po 19 kr.
 Modni porhati, pristno barvani . . . 22 "
 Tenis flanel, jako širok . . . 20 "
 Krepinaste odtisjene brišče (antele) 35 "
 Tunis garnitura (2 posteljne in 1 namizno pregrinjalo) . . . 2 gl. 18 "
 Šotski volneni šali, prav topli . . . 39 "
 Prešite posteljne oddeje (kovrte), komplet . . . 1 gl. 78 "
 Nogavice za ženske, prav tople po . 19 "
 Pluze za dame iz flanela po . 1 gl. 28 "
 Dražestne porhaste pluze po . . . 89 "
 Dalje: modni šofii, platno, tkano blago, čipke (špice), štikarije, trakovi i. t. d. po čudovito nizkih cenah.

Spoštovanjem

Bratje Monath v Gradcu,

Jakominiplatz 19, Radetzkystrasse 2.

Pišite nam eno dopisnico in zahtevajte vzorce kakoršne želite, pošljemo Vam zastoj in poštne prosto.

Juri Murschetz,

kamnoseški mojster v Ptuiji,

priporoča svojo veliko zalogo

nagrobnihi kamnov

iz belega in plavega marmora.

Izdelovanje nagrobnihi spomenikov iz vsakovrstnega kamnja, kakor tudi predelavanje starih kamenov in napisov.

J. SPRUŽINA

mehaniker

v PTUJU. Ustanovljeno 1886

priporoča svojo najbolje vrejeno delavnico za popravila biciklov, šivalnih strojev in napeljava hišnega telegrafa.

Geiger-jeva

trgovina z knjigami in pisalnimi potrebščinami v Celju, glavni trg 2,

priporoča svojo največo zalogo molitvenih in šolskih knjig in ljudskih (narodnih) spisov.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Križman.

Razglas.

Naročba na amerikske trte iz Zjedinjenih držav in deželnihi trtni nasadni za dobo 1900/1901.

Od dežele Štajerske oddajale se bodejo pozno v jeseni 1900 in spomladi 1901 sledeče množine amerikskehi trt pod spodaj navedenimi pogoji in sieer:

1. 350.000 komadov plemenk (večidel Mosler, rumen. Wälschriesling: Burgunder, bel; Gutedel, rudeč in bel; Sylvaner, zelen; Kölner, višnjevi; Traminer, rudeč) na Rip. Portalis, Vitis Solonis in Rup. Monticola.

2. 650.000 komadov korenink od Rip. Portalis, Rup. Monticola in Vitis Solonis.

3. Večja množina reznikov od zgoraj imenovanihi trehi podnožnihi vrst.

Ad 1 250.000 plemenk oddalo se bode nepremožnim in manjpremožnim oziravrednim vinorejcem po znižani ceni 160 kron za 1000 komadov, ostanek pa po 240 kron za 1000 komadov prodajal.

Ad 2. Od korenink bode se 350 000 komadov oddalo nepremožnim in manjpremožnim oziravrednim vinorejcem po znižani ceni 10 kron za 1000 komadov, ostanek pa po 20 kron za 1000 komadov prodajal.

Ad 3. Od za oddajo namenjenih reznikov bode se polovico brezplačno, ostanek pa po znižani ceni po 6 kron za 1000 komadov oddajal, in sicer z ozirom na premoženjske razmere naročnikov.

Vse te trte bodejo se samo štajerskim posestnikom, katerih vinogradi v kot okuženo naznanjenih občinah ležijo, oddajale. Trgovci s trtami so od dobave goraj imenovanega materiala izključeni.

Cene razumejo se od kraja oddaje in se bodejo morebitni zapakovalni in dovoznilni stroški posebej zaračunili.

Naročbe na plemenke v polni ceni po 240 kron in na koreninke po 20 kron za 1000 komadov zamorejo se neposredno (naravnost) pri deželnem odboru v Gradcu vložiti, naročbe na plemenke in koreninke pri znižanihi cenah (160, oziroma 10 K za 1000 komadov), kakor za dobavo brezplačnih reznikov se pa pri pristojni občini, kjer je uradna naročilna pola razpoložena, vložijo.

Čas za vloženje naročil, določen je do 30. oktobra, in se na poznej došle naročbe ne bo oziralo.

Pri vsaki naročbi mora se navesti: 1. ime, kraj in stan naročnika, 2. davčna občina, v kateri vinograd leži. 3. vrsta trt, katero si naročiti želi. Na vrsto (sorto) bode se pri izdelovanju po možnosti ozir jemalo.

Ako naročena vsta poide, ali bi se je v zadostni množini več ne nahajalo, bode se ista z drugo enako vrsto nadomestila. Pri naročbah za znižano ceno ima se oziravrednost naročnika od strani občinskega urada potrditi.

S 30. oktobrom t. l. predložiti imajo občinski predstojniki take naročbe pristojnemu okrajnemu odboru v svrhu pregleda in spopolnitve občinske uradnihi podadkov in predložiti deželnemu odboru doposlati.

Oddajanje plemenk in korenink zgodi se kolikor mogoče še v tej jeseni; ostali del bode se v prihodnji spomladi, kakor hitro to vreme dopusti oddajal. Vsekakor morajo pa se določene trte najpoznejše do konca marca 1901 odnesti, drugače pravica jih dobiti, vgasne.

Gradec, v mescu septembru 1900.

Od štajerskega deželnega odbora:

Edmund grof Attems.

Tisk: W. Blanke v Ptuiju.